

DUES NOVES EINES PER A LES RELACIONS BILATERALS

La presència d'Espanya a Àsia s'ha realitzat en bona part a les palpentes durant molts anys, a partir d'opinions, impressions i ambicions. Però des de fa un temps, s'ha fet un salt qualitatiu crucial, ja que es comença a disposar de dades quantitatives que permeten polir millor les estratègies. Casa Àsia fa contribucions importants, com l'Informe-Guia sobre la presència de les comunitats autònomes en Àsia i el Pacífic o l'Estudi sobre la presència empresarial espanyola en Àsia, o els esforços de col·laboració, com els anuaris Àsia-Pacífic. El Reial Institut Elcano, que també col·labora en l'anuari, s'hi esmerça en aquest sentit i després de l'estudi sobre *La imatge de Espanya en Japó*, ara ha publicat *La imatge de Espanya en China*, una altra contribució de consulta obligatòria per a qualsevol institució espanyola, pública o privada, que es vulgui instal·lar en aquest país. El director general d'Àsia-Pacífic al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, José Eugenio Salarich, es va referir en la presentació als avenços a favor d'una associació estratègica mútua des de la visita de Hu Jintao a Espanya el novembre del 2005, en bona part per una pressió pública per una bona relació i va assegurar que "pocs països reben actualment tanta atenció com la Xina en la política exterior espanyola". Javier Noya, el director de l'estudi, com del de Japó, va parlar sobre les etapes que encara queden per superar per tal d'aconseguir una imatge satisfactòria perquè, tal i com succeeix amb el Japó, falta tant una imatge com que aquesta sigui desitjable, per la pervivència dels dos arquitectes del passat, com són la llegenda negra i el romanticisme. Potser els esdeveniments futbolístics o la creixent presència de marques de roba serveixin per fer de "locomotores d'imatge" per a la resta del país, però Noya també va recordar la conveniència d'aprofitar els actes d'àmbit internacional i va proposar una actuació no només en el camp asiàtic sinó en conjunt cap als grans països en desenvolupament amb situacions semblants, els BRIC, en especial Brasil i l'Índia. L'estudi ha estat realitzat en col·laboració amb l'Institut de Comerç Exterior (ICEX), la Societat Estatal per a l'Acció Cultural Exterior (SEACEX), la Societat General d'Autors (SGAE), la Societat General d'Exposicions Internacionals (SEEI), TurEspanya i l'Institut Cervantes. Per la seva banda, el professor de la Universitat de Castella-La Manxa, Álvaro Hidalgo, ha fet un informe imprescindible, *Relaciones económicas bilaterales entre España y Corea*, convençut que "des d'Espanya no aprofitem adequadament les possibilitats". Les economies de tots dos països sumen el 4,37% del PIB mundial, però l'exportació de béns espanyols a Corea és "molt marginal", segons l'expressió de l'autor, l'informe del qual ha estat portat a terme amb el suport de l'ambaixada de Corea a Espanya.

EL CIUTADÀ DEL MÓN GAO, A CASA ÀSIA

Vetllada difícil d'oblidar la que va tenir lloc a Casa Àsia amb la presència del magribí, berber, francès, belga, flamenc (i punts suspensius) Issa Ait Belizé i el Nobel de Literatura 2000, Gao Xingjian. Amb el títol «Néixer a Orient i re néixer a Occident: una trobada al voltant de la memòria, la identitat i la creació literària» i flanquejats per Rafael Bueno, director de Conferències, Seminari i Estudis de Casa Àsia, els dos autors van parlar sobre un món que tendeix cap a la globalització i la bipolarització. Belizé es va definir a si mateix com "un ciutadà planetari, fràgil, un home lliure dins una societat globalitzada", i Gao s'afegí a la idea, tot i que les seves experiències li van fer recordar que les arrels també tenen espines. Es va parlar dels autors preferits (Shakespeare, García Lorca, Ibsen...), sobre la possibilitat de conèixer la cultura del món sense crear fronteres i sobre l'obligació de Gao de cremar manuscrits durant la Revolució Cultural xinesa, encara que li va doldre més un dilema universal: «l'autocensura estricta que m'aplicava». Un cop a França, Gao va veure realitzats els seus desitjos de pertànyer en aquesta ciutadania global amb un esforç per dominar la llengua del país d'adopció i expressar-se en ella: «encara que tardí tres dies i tres nits a escriure correctament una ratlla». Ara, amb 67 anys i després de sentir que ha culminat la seva obra en fer la seva pròpia pel·lícula, Gao assegurava que comença la nova vida de jubilat amb el convenciment que "sempre seré un artista sense fronteres, un ciutadà del món". Residents a França i amb esperit, abans que res, transnacional.

ESpanya APREN A GAUDIR DE L'AIGUA

En aquest país, no hem aprofitat la neteja corporal per al gaudi: la pràctica asiàtica del bany diari era vista per algun antic, segles enrere, com el resultat d'un acord pacte estrany amb esperits malignes. Tot i això, fa unes dècades, l'única imatge coneguda de les cases japoneses encara era l'estretor, en lloc de tenir en compte l'ampli espai dedicat a la higiene, amb cambres separades per al bany, el rentamans i el vàter i amb avenços d'última tecnologia. Juntament amb la proliferació d'hidromassatges i spa urbans, les aigües termals ja no s'associen exclusivament amb la cura de malalties, i fins i tot s'ha inaugurat un rotembro per gaudir de l'aigua calenta a l'aire lliure, <http://www.termaschavasqueira.com/>. Per una banda, per desvincular el plaer per l'aigua de les associacions sobrenaturals: alguns establiments s'obstinen a associar el bany a pensaments religiosos i realitzen ofertes "a partir de les directrius de la filosofia zen". Per una altra banda, per abaixar els preus. L'associació amb el Japó dels inodoros tecnificats no només permet als fabricants oferir una imatge de tecnologia a l'última, sinó també per pujar els preus a l'empara del vapor d'aquests banys, malgrat que el Japó és, a hores d'ara, més econòmic que Espanya, tal i com ha pogut comprovar recentment qui subscriu.

ARQUITECTURA ESPECTACULAR EN GRANS FOTOGRAFIES

Actualment, la Xina té el gratacels més alt del món, amb els 512 metres del World Financial Centre de Xangai, que ha superat els seus predecessors asiàtics, com ara les famoses torres Petrones de Kuala Lumpur –escenari del thriller homònim de Carles Casajuana- i la torre, aixecada més tard, i Taipei 101. Davant d'un gigantisme tan fora de mesura, el fotògraf i pintor José Manuel Ballester prefeix dirigir la seva càmera cap a paisatges inhòspits, aïllats i inacabats d'aquesta tempesta constructora, en cerca d'una poètica latent dels edificis en construcció, als vestíbuls, als magatzems en penombra o fins i tot al buit nocturn de la plaça de Tiananmen. Les seves obres es penjaran a la seu de Casa Àsia fins al mes de juliol, en una exposició titulada «Hiperarquitectura i hiperdensitat: nous models urbans a la Xina del segle XXI» que té, com a leimotiv declarat "trobar la poesia i la bellesa a la nova arquitectura deshumanitzada del segle XXI". <http://www.iber.net.com/alamany/ballester/index.htm>

RAFAEL RODRÍGUEZ-PONGA, NOU PRESIDENT DE L'AEEP

Fundada el 1986, l'Associació Espanyola d'Estudis del Pacífic (AEEP) és la més antiga, una cop que l'Associació Espanyola d'Orientalistes, fundada a la dècada de 1950, ja no organitza activitats sobre Àsia. Amb set congressos al seu currículum, la seva vida democràtica és exemplar, i ja ha escollit set presidents diferents en eleccions triennals: l'antic president de la Reial Acadèmia Espanyola, Manuel Alvar, l'ambaixador Francisco Utray, l'estudios José Luis Porras, el catedràtic Leocicio Cabrero, el qui subscriu i l'especialista en l'illa de Pasqua, Francisco Mellén. Rafael Rodríguez-Ponga, doctor en filologia amb una tesi doctoral sobre la llengua dels habitants de les illes Marianes, és un entusiasta de les illes del Pacífic d'ençà que va arribar a Guam per realitzar un treball de camp i a la inauguració de l'exposició «El llegat espanyol al Pacífic», a Guam, el secretari d'Estat de Cultura va arribar a qualificar-lo "d'agent secret" de la Micronèsia a Espanya, per la seva insistència en recordar Guam, les illes Marianes del nord, les illes Palaos i els actuals Estats Federats de Micronèsia a les commemoracions del 98. Les simpaties de Rafael per Guam són públiques (va fer el seu discurs en la llengua autòctona) i no sembla que Agaña, ni Garapan, ni Koror, ni Palikir, ni cap altra capital de l'Oceania li tinguin en la seva nòmina. Enhorabona, igual que a la resta de la junta directiva: Javier Antón i Francisco Mellén (vicepresidents), Miguel Luque (secretari general), Mónica Plaza (tresorera), Paloma Albalá (bibliotecària) i Luis E. Togores, Pilar Romero de Tejada, Javier Galván, Celia Casado, Miguel de Lucas i Fernando Palanco (vocals). www.aEEP.es

BAFF 2007, DEDICAT A LA XINA

La novena edició del Barcelona Asian Film Festival (BAFF), organitzada per 100.000 retinas, serà un cop més cita inevitable per als amants, aficionats o simples tastadors de l'originalitat i l'aire fresc portat pel cinema asiàtic als darrers temps. S'hi presenten un total de 50 pel·lícules, dividides entre les de la secció oficial, candidates al Durian d'Or aportat per Casa Àsia, les d'AS (Asian Selection), ja presentades a altres festivals, les D-Cinema, més innovadores, i els curts d'animació japoneses, que es projectaran de franc a l'Espai Anime, amb la qual cosa s'espera superar els 20.000 visitants de l'edició anterior. A més, la cloenda serà una festa oberta a tots els aficionats, amb la projecció de la nova sensació de Bollywood, *Don*, protagonitzada per la gran estrella actual del cinema indi, Shahrukh Khan, en un espectacle ple d'acció, comèdia i música. El plat fort del BAFF seran les 15 pel·lícules més significatives del cinema xinès des dels anys 80, des de *Quinta Generació* (Chen Kaige), fins a *Post-Tiananmen* (Zhang Yuan, Ning Ying) i amb directors que han començat al segle XXI, com l'excel·lent Jian Zhang Ke. Sens dubte, Zhang Yimou serà el cineasta més cèlebre de l'esdeveniment: la seva presència al BAFF coincideix amb la projecció de la seva última obra, *La maldicció de la flor dorada*, una superproducció històrica protagonitzada per Chow Yun Fat, Gong Li i Jay Chou, que ha provocat un munt de debats a la Xina pels escots tan generosos del vestuari. www.baFF-bcn.org

COL LABORACIÓ CASA ÀSIA – FUNDACIÓ TRES CULTURES

L'organització creada el 1998 per iniciativa de la Junta d'Andalusia i el Regne del Marroc per establir un fòrum que promogués el diàleg entre les dues bandes del Mediterrani, la Fundació Tres Cultures, ha signat un acord de col·laboració amb Casa Àsia. A la pràctica, aquesta col·laboració es materialitzarà amb l'organització i promoció de conferències, seminaris, publicacions i altres activitats conjuntes com, per exemple, la seva participació al Diàleg Orient-Occident 2007. D'altra banda, aquesta fundació amb seu a Sevilla, ha programat per al pròxim mes d'octubre la celebració "L'Índia en tres cultures", que inclourà exposicions, dansa, concerts, conferències i exhibició de la gastronomia d'aquest país de l'Àsia meridional. <http://www.tresculturas.org/index.cfm>. L'acord fou signat per Enrique Ojeda, director de la Fundació, i Ion de Riva, director general de Casa Àsia.

UNIVERSITATS I DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC

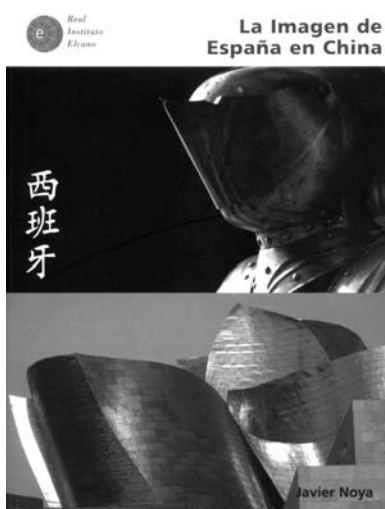
A Corea, el govern va fomentar la cooperació amb la indústria amb la divisió del país en regions amb universitats d'enllaç responsables de supervisar els projectes, i una idea de garantir-ne un desenvolupament equilibrat. La necessitat d'assegurar l'intercanvi d'informació i de col·laboració multidisciplinària es fa mitjançant les diferents especialitats de cada universitat d'enllaç, que també s'esforça per crear una plataforma de coneixement i d'innovació que serveixi a les grans empreses del país, segons va afirmar Seo Myoung-Duch, de la Universitat SangMyung. A la Xina, la consciència de la necessitat de recerca va de la mà de la de millorar l'educació superior, i s'ha desenvolupat després de la mort de Mao a les anomenades unitats AOC, és a dir, els centres d'educació contínua, els centres de transferència de tecnologia i les unitats de *spin off*, amb els principals laboratoris nacionals, gestionats directament pel govern a les 9 universitats considerades més importants del país, segons va afirmar Song Gilsun, de la Universitat Shanghai Jiao Tong. A l'Índia, no hi ha tanta direcció estatal i, a més, les universitats viuen ara moments crítics, obligades pel govern a buscar finançament addicional, com es va poder extreure després de la conferència de B. B. Bhattacharya, de la Universitat Jawaharlal Nehru. Aquestes i altres experiències van ser aportacions fetes a la jornada sobre el paper de les universitats en el desenvolupament econòmic asiàtic, celebrades a Casa Àsia gràcies a la contribució de la Fundació CyD.

Editor: Florentino Rodao. Comentaris i suggeriments: casasaia@casasaia.es ● Economia ● Societat ● Cultura

DOS NUEVAS HERRAMIENTAS PARA LAS RELACIONES BILATERALES

La presencia de España en Asia se ha realizado en buena medida a tientas durante muchos años, escuchando opiniones, impresiones y ambiciones. Pero de un tiempo a esta parte se está dando un salto cualitativo crucial, puesto que se empieza a disponer de datos cuantitativos que permiten afinar mejor las estrategias. Casa Àsia està realitzant contribucions importants, com el Informe-Guia sobre la presència de les Comunitats Autònomes en Àsia i el Pacífic o el Estudi sobre la presència empresarial espanyola en Àsia, o els esforços en col·laboració, com els Anuaris Àsia-Pacífic. El Real Instituto Elcano, que també col·labora en el Anuario, hace esfuerzos cruciales en este sentido y tras el estudio sobre *La imatge de Espanya en Japó*, ahora ha publicado su estudio sobre *La imatge de Espanya en China*. Otra nueva contribución de consulta obligatoria para cualquier institución española, pública o privada, que se quiera instalar en este país. El director general de Àsia-Pacífic en el Ministerio de Asuntos Exteriores, José Eugenio Salarich, se refirió en la presentación a los avances en pos de una asociación estratégica mútua desde la visita de Hu Jintao a España en noviembre de 2005, en buena parte por una presión pública por una buena relación y concluyó asegurando que "pocos países están recibiendo tanta atención como China en la política exterior española." Javier Noya, el director del estudio, como ocurrió con el Japón, señaló las muchas etapas que aún quedan por superar para conseguir una imagen satisfactoria. Porque, en buena parte al igual que ocurre con Japón, falta tanto tener una imagen como que está sea como es deseable, en buena parte por la pervivencia de los dos arquitectos de antaño, como la leyenda negra y el romanticismo. Quizás los eventos futbolísticos o la creciente presencia de marcas de ropa sirvan para hacer de "locomotoras de imagen" para el resto del país pero Noya también recordó la conveniencia de aprovechar los eventos de ámbito internacional y propuso una actuación no sólo en el ámbito asiático sino también conjunta hacia los grandes países en desarrollo con situaciones semejantes, los BRIC, en especial Brasil y la India. El estudio ha sido realizado en colaboración con el Instituto de Comercio Exterior (ICEX), la Sociedad Estatal para la Acción Cultural Exterior (SEACEX), la Sociedad General de Autores (SGAE), la Sociedad General de Exposiciones Internacionales (SEEI), TurEspanya y el Instituto Cervantes. El profesor de la Universidad de Castilla-La Mancha, Álvaro Hidalgo, por su parte, ha realizado un informe imprescindible, *Relaciones económicas bilaterales entre España y Corea*, convencido de que "desde España no estamos aprovechando adecuadamente las posibilidades." Las relaciones entre los dos países, cuyas economías suman el 4,37% del PIB Mundial, pero la exportación de bienes españoles a Corea es "muy marginal," según expresión del autor, cuyo informe ha sido realizado con apoyo también de la Embajada de Corea en España.

EL CIUDADANO DEL MUNDO GAO, EN CASA ASIA

Vetlada difícil de olvidar la que tuvo lugar en Casa Àsia con la presencia del magrebi, berebere, francés, belga, flamenco (y puntos suspensivos) Issa Ait Belizé y el Nobel de Literatura 2000, Gao Xingjian. Bajo el título «Nacer en Oriente y renacer en Occidente: un encuentro en torno a la memoria, la identidad y la creación literaria» y flanqueados por Rafael Bueno, director de Conferencias, Seminarios y Estudios de Casa Àsia, los dos autores hablaron sobre un mundo que tiende a la globalización y a la bipolarización. Belizé se autodefinió como "un ciudadano planetario, frágil, un hombre libre dentro de una sociedad globalizada," y Gao se sumó a la idea, aunque sus experiencias le hicieron recordar que las raíces también tienen espinas. Se habló de los autores preferidos (Shakespeare, García Lorca, Ibsen...), sobre la posibilidad de conocer la cultura del mundo sin cruzar fronteras y sobre la obligación de Gao de quemar manuscritos durante la Revolución Cultural china, aunque le dolió más un dilema universal: "la autocensura estricta que me aplicaba." Llegado a Francia, Gao culminó sus deseos de llegar a esa ciudadanía global esforzándose por dominar la lengua del país de adopción y expresarse en ella: "aunque me cueste tres días y tres noches escribir correctamente una línea". Ahora, con 67 años y tras sentir que ha culminado su obra al grabar su propia película, Gao aseguraba que comienza la nueva vida de jubilado con el convencimiento de que "segurí siendo un artista sin fronteras, un ciudadano del mundo". Residents en Francia y con espíritu, ante todo, transnacional.

ESPAÑA APRENDE EL DISFRUTE DEL AGUA

Los españoles hemos sido remisos a aprovechar la limpieza corporal para el disfrute: la práctica asiática del baño diario fue vista por algún carpetobetonico, siglos atrás, como resultado de algún pacto extraño con espíritus malignos. Todavía hace décadas, la única imagen conocida de las casas japonesas ha sido la estrechez, en lugar de tener en cuenta su amplio espacio dedicado a la higiene, con cuartos separados para el baño, lavabo e inodoro y con adelantos de última tecnología. Junto con la proliferación de hidromasajes varios y spa urbanos, las aguas termales ya no son asociadas exclusivamente con la cura de enfermedades, e incluso se ha inaugurado un rotembro para disfrutar del agua caliente al aire libre, <http://www.termaschavasqueira.com/>. Por un lado, para desconectar el placer por el agua con las asociaciones sobrenaturales: algunos establecimientos están empeñados en vincular el baño a pensamientos religiosos y realizan ofertas "siguiendo las directrices de la filosofía zen". Por el otro, para bajar los precios. La asociación con Japón de los inodoros tecnificados no sólo permite a los fabricantes ofrecer una imagen de tecnología a la última, sino también para elevar los precios al calor del vapor de esos baños. A pesar de que Japón es, ahora, más barato que España, tal como ha podido comprobar quien suscribe recientemente.

ARQUITECTURA ESPECTACULAR EN GRANDES FOTOGRAFÍAS

China ostenta en la actualidad el rascacielos más alto del mundo, con los 512 metros del World Financial Centre de Shanghai, que ha superado a sus predecesores asiáticos, como las famosas torres Petronas de Kuala Lumpur –escenario del thriller homónimo de Carles Casajuana-, y la torre, levantada después, y Taipei 101. Ante un gigantismo tan desmesurado, el fotógrafo y pintor José Manuel Ballester, prefirió dirigir su cámara hacia paisajes inhòspits, aïllats e inacabados de esta vorágine constructora, en busca de esa poètica latente de los edificios en construcció, en los vestíbuls, en los almacenes en penumbra o incluso en el vacío nocturno de la plaza de Tiananmen. Sus obras estarán colgadas en la sede de Casa Àsia hasta el mes de julio, en una exposición titulada «Hiperarquitectura e hiperdensidad: nuevos modelos urbanos en la China del siglo XXI» cuyo leimotiv declarado es "encontrar la poesía y la belleza en la nueva arquitectura deshumanizada del siglo XXI." <http://www.iber.net.com/alamany/ballester/index.htm>

RAFAEL RODRÍGUEZ-PONGA, NUEVO PRESIDENTE DE LA AEEP

Fundada en 1986, la Asociación Española de Estudios del Pacífico (AEEP) es la más antigua, una vez que la Asociación Española de Orientalistas, fundada en la década de 1950, ya no organiza actividades sobre Asia. Con 7 congresos en su haber, su vida democrática es ejemplar, habiendo elegido ya 7 presidentes en elecciones triennales: el ex presidente de la Real Academia Española, Manuel Alvar, el embajador Francisco Utray, el estudioso José Luis Porras, el catedrático Leocicio Cabrero, quien suscribe y el especialista en la isla de Pasqua, Francisco Mellén. Rafael Rodríguez-Ponga, doctor en Filología con una tesis doctoral sobre la lengua chamorra, es un entusiasta de las Islas del Pacífico desde que llegó a Guam para realizar un trabajo de campo y en la inauguración de la exposición «El legado español en el Pacífico», en Guam, el secretario de Estado de Cultura le calificó de "agente secreto" de la Micronesia en España, por su insistencia en recordar a Guam, las islas Marianas del Norte, las islas Palaos y los actuales Estados Federados de Micronesia en las conmemoraciones del 98. Las simpatías de Rafael por Guam son públicas (dio su discurso en chamorro) y no parece que ni Agaña, ni Garapan, ni Koror ni Palikir ni ninguna otra capital oceánica le tengan a sueldo. Enhorabuena, al igual que el resto de la Junta Directiva: Javier Antón y Francisco Mellén (vicepresidentes), Miguel Luque (secretario general), Mónica Plaza (tesorera), Paloma Albalá (bibliotecaria) y Luis E. Togores, Pilar Romero de Tejada, Javier Galván, Celia Casado, Miguel de Lucas y Fernando Palanco (vocales). www.aEEP.es

BAFF 2007, DEDICADO A CHINA

La novena edición del Barcelona Asian Film Festival (BAFF), organizada por 100.000 retinas seguirá siendo una cita inevitable para los amantes o aficionados del cine asiático. Se presentan un total de 50 películas, divididas entre las de la sección oficial, candidatas al Durian de Oro aportado por Casa Àsia, las de AS (Asian Selection) ya presentadas a otros festivales, las D-Cinema, más innovadoras, y los cortos de animación japoneses, que se proyectarán gratis en el Espacio Anime, con lo que se espera superar los 20.000 visitantes de la edición anterior. La clausura, además, será una fiesta abierta a todos los aficionados, con la proyección de la nueva sensación de Bollywood, *Don*, protagonizado por la gran estrella actual del cine indi, Shahrukh Khan, en un espectáculo repleto de acción, comedia y música. El plato fuerte de BAFF serán las 15 películas más significativas del cine chino desde los 80, empezando por *Quinta Generación* (Chen Kaige), siguiendo por *Post-Tiananmen* (Zhang Yuan, Ning Ying) y llegando a directores que han comenzado en el siglo XXI, como el excelente Jian Zhang Ke. Sin duda, Zhang Yimou será el cineasta más cèlebre del evento: su presencia en BAFF coincide con la proyección de su última obra, *La maldicció de la flor dorada*, una superproducción històrica protagonizada por Chow Yun Fat, Gong Li y Jay Chou, que ha provocado debates en China por los escotes tan generosos del vestuario. www.baFF-bcn.org

COLABORACIÓN CASA ASIA – FUNDACIÓN TRES CULTURAS

La organización que se creara en 1998 por iniciativa de la Junta de Andalucía y el Reino de Marruecos para establecer un foro que promoviera el diálogo entre las dos orillas del Mediterráneo, la Fundación Tres Culturas, ha firmado un acuerdo de colaboración con Casa Àsia. En la pràctica, esta col·laboració se materialitzarà en la organització i promoció de conferències, seminaris, publicacions i altres activitats conjuntes, como por ejemplo su participación en el Diálogo Oriente-Occidente 2007. Por otra parte, esta fundación con sede en Sevilla, ha programado para el próximo mes de octubre la celebración "La India en Tres Culturas", que incluirá exposiciones, danza, conciertos, conferencias y exhibición de la gastronomía de este país de Asia Meridional. <http://www.tresculturas.org/index.cfm>. El acuerdo fue rubricado por Enrique Ojeda, director de la Fundación Tres Culturas y Ion de Riva, director general de Casa Àsia.

UNIVERSIDADES Y DESARROLLO ECONÓMICO

En Corea, el gobierno fomentó la cooperación con la industria dividiendo al país en regiones con universidades de enlace responsables de supervisar los proyectos, y una idea de garantizar un desarrollo equilibrado del país. La necesidad de asegurar el intercambio de información y de colaboración multidisciplinaria se realiza con las distintas especialidades de cada universidad, que también se esfuerza por crear una plataforma de conocimiento e innovación que sirva a las grandes empresas del país, según aseguró Seo Myoung-Duch, de la SangMyung University. En China, la conciencia de la necesidad de investigación va pareja a la de mejorar la educación superior, desarrollada tras la muerte de Mao en las unidades AOC, es decir, los centros de educación continua, los centros de transferencia de tecnología y las unidades de *spin off*, con los laboratorios nacionales, gestionados por el gobierno en las 9 universidades más importantes del país, según aseguró Song Gilsun, de la Shanghai Jiao Tong University. En India, no hay tanto dirigismo estatal y las universidades viven momentos críticos, obligadas por el gobierno a buscar financiación adicional, como se pudo extraer de la conferencia de B.B. Bhattacharya, de la Jawaharlal Nehru University. Estas y otras experiencias proceden de la jornada sobre el papel de las universidades en el desarrollo económico asiático, celebradas en Casa Àsia gracias a la contribución de la Fundación CyD.

Editor: Florentino Rodao. Comentarios y sugerencias: casasaia@casasaia.es ● Economía ● Societat ● Cultura

Butlletí mensual De l'1 al 31 de maig del 2007

Boletín mensual Del 1 al 31 de mayo de 2007